

Z powodu swej bezgranicznej miłości Pan Jezus na zawsze pozostał wśród nas w Eucharystii i pragnie, by każdy przyjmował Go jako pokarm, który daje życie wieczne. Ofiarny charakter sakramentu przejawia się już w słowach jego ustanowienia: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane” oraz „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana” (Łk 22, 19-20). Ofiara krzyża i ofiara Eucharystii są jedną i tą samą ofiarą. Ten sam jest też ofiarodawca. Różnią się tylko sposoby złożenia tej ofiary: krwawy – na krzyżu, bezkrwawy – w Eucharystii.

Jednak udział w Najświętszej Ofierze nie zawsze jest możliwy. Istnieją do tego różne powody, na przykład brak kapłana, duża odległość do świątyni, choroba czy wewnętrzny stan duszy. Wyjściem w takich sytuacjach jest przyjęcie Komunii duchowej. † Pojawienie się praktyki Komunii duchowej wiąże się z ustanowieniem rzadkiego przyjmowania Komunii św. pod postaciami Chleba i Wina. W średniowieczu istniała tradycja przystępowania do Komunii wyłącznie na Wielkanoc, o czym mówiło postanowienie IV Soboru Laterańskiego. Po Soborze Trydenckim zalecano przyjmowanie Komunii duchowej, co najczęściej praktykowano we wspólnotach zakonnych, ale nie tylko.

Sądzone, że „kto widział, ten spożył”. Modląc się, wierni przyjmowali Komunię. Odbywało się to w chwili, gdy kapłan unosił w górę Hostię, w ten sposób pokazując ją wszystkim obecnym. Praktyka Komunii duchowej z sukcesem ukorzeniała się w Kościele w ciągu wieków. Korzystać z niej radziło wielu mistrzów życia duchowego.

Komunia duchowa to łączność człowieka z Jezusem Eucharystycznym, realizująca się poprzez pragnienie przyjęcia Komunii sakramentalnej. Jednocześnie takie pragnienie opiera się na wierze ożywionej przez miłość.

Podstawowe elementy Komunii duchowej to:

1. mocne pragnienie wynikające z żywej wiary;
2. pragnienie sakramentu Eucharystii, które przynosi zbawienie;
3. pragnienie, wynikające z miłości do Chrystusa;
4. pragnienie wyraźne i świadome.

Komunia duchowa, orientowana na Komunię sakramentalną, prowadzi do niej i ściśle się z nią łączy. Owoce Komunii duchowej właściwie są tożsame z owocami Komunii sakramentalnej (eucharystycznej) – pokrzepianie łaski uświęcającej, wzrastanie w miłości, czystości życia i jedności z Chrystusem.

Przyjęcie Komunii duchowej jest wielką szansą religijną nie tylko dla tych ludzi, którzy z powodów zewnętrznych nie mogą przystąpić do Komunii sakramentalnej, lecz także dla tych, którzy żyją bez ślubu kościelnego, lecz szczerze żałują za swe grzechy i pragną się złączyć z Chrystusem.